

શ્રી હનુમાન ચાલીસા

॥ દોહા ॥

શ્રી ગુરુ ચારણ સરોજ રાજ નિજ મનુ મુકુર સુધારી ।
બારણું બિમલ જાસુ જો દાયકુ ફળ ચારી ॥

બુદ્ધિ હીન તહુ જાનિકે સુમેરો: પવન કુમાર ।
બળ બુદ્ધિ બીડ્યા દેઉ મોહી કરાયુ કલેસ બિકાર ॥

॥ ચૌપાઈ ॥

જાય હનુમાન જ્ઞાન ગુન સાગર ।
જાય કપીસ તિહું લોક ઉજાગર ॥૦૧॥

રામ દૂત અતુલિત બળ ધામા ।
અંજની પુત્ર પવન સુત નામા ॥૦૨॥

મહાબીર બિક્રમ બજરંગી ।
કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી ॥૦૩॥

કંચન બરન બિરાજ સુબેસા ।
કાનન કુંડળ કુંચિત કેસા ॥૦૪॥

હાત બજ ઔર ધ્વજા બિરાજે ।
કાંધે મુંજ જનેઉ સાંજે ॥૦૫॥

સંકર સુવન કેસરી નંદન ।
તેજ પ્રતાપ મહા જગ બંદન ॥૦૬॥

બીડ્યાંબાન ગુણી અતિ ચતુર ।
રામ કાજ કરિબે કો આતુર ॥૦૭॥

પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા ।
રામ લખન સીતા મન બસિયા ॥૦૮॥

સૂક્ષ્મ રૂપ ધરી સિયહિ દિખાવા ।
બિકટ રૂપ ધારી લંક જરાવા ॥૦૯॥

ભીમ રૂપ ધરી અસુર સહારે ।
રામચંદ્ર કે કાજ સવારે ॥૧૦॥

લાયે સંજીવન લખન જિયાયે ।
શ્રી રઘુબીર હરષિ ઉર લાયે ॥૧૧॥

રઘુપતિ કીન્હી બહુત બધાયે ।
તુમ મમ પ્રિય: ભારત સમ ભાઈ ॥૧૨॥

સહસ બદન તુમ્હરો જસ ગાવે ।
અસ કહી શ્રીપતિ કંઠ લગાવે ॥૧૩॥

સનકાદિક બ્રમ્હાદિ મુનીસા ।
નારદ સરળ સહીત અહીસા ॥૧૪॥

જામ કુબેર દિગપાલ જાહાંતે ।
કબી કોબિન્ધ કહી સખે કહાંતે ॥૧૫॥

તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્હા ।
રામ મિલાય રાજ પદ દીન્હા ॥૧૬॥

તુમ્હરો મંત્ર વિભીષણ માના ।
લોકે સ્વર ભય સબ જગ જાના ॥૧૭॥

જગ સહસ્ર જોજન પાર ભાનુ ।
લીલ્યો તાહી મધુર ફળ જાણું ॥૧૮॥

પ્રભુ મુદ્રિકા મૈલી મુખ માહી ।
જલ્દી લાગી ગયે અચરજ નાહી ॥૧૯॥

દુર્ગમ કાજ જગત કે જેતે ।
સુગમ અનુગ્રહ તુમ્હરે તેતે ॥૨૦॥

રામ દુઆરે તુમ રખવારે ।
હોત ન અડયના બેનું પૈસારે ॥૨૧॥

સબ સુખ લહે તુમ્હારી સરના ।
તુમ રાકચક કહું કો દરના ॥૨૨॥

આપન તેજ સમ્હારો આપે ।
ટીનો લોક હાંક તેહ કાપે ॥૨૩॥

ભૂત પિશાયય નિકટ નહિ આવે ।
મહાબીર જબ નામ સુનાવે ॥૨૪॥

નાસે રોગ હરે સબ પીર ।
જમ નિરંતર હનુમત બિરા ॥૨૫॥

સંકટ તેહ હનુમાન છુડાવે ।
મન ક્રમ બચન ધ્યાન જબ લાવે ॥૨૬॥

સબ પાર રામ પપસ્વી રાજા ।
ટીન કે કાજ સકલ તુમ સઝા ॥૨૭॥

ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવે ।
સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવે ॥૨૮॥

ચારો જુગ પરતાપ તુમ્હારા ।
હૈ પરસિદ્ધ જગત ઉજિયારા ॥૨૯॥

સાધુ સંત કે તુમ રખવારે ।
અસુર નિકાનંદન રામ દુલારે ॥૩૦॥

અષ્ટ સીધી નવ નિધિ કે દાતા ।
અસ બર દિન જાનકી માતા ॥૩૧॥

રામ રસાયન તુમ્હારે પાસા ।
સદા રહો રઘુપતિ કે દાસા ॥૩૨॥

તુમ્હરે ભજન રામ કો પાવે ।
જન્મ જન્મ કે દુખ બિસરાવે ॥૩૩॥

અંત કાળ રઘુબર પૂર જાયી ।
જહાં જન્મ હરિ ભક્ત કહાયી ॥૩૪॥

ઔર દેવતા ચિઠ ન ધારયિ ।
હનુમત સેહી સર્વ સુખ કરયિ ॥૩૫॥

સંકટ કાટે મિટે સબ પેરા ।
જો સુમીરે હનુમ્ત બલબીરા ॥૩૬॥

જાય જાય જાય હનુમાન ગોસાઈ ।
ફૂપા કરઉ ગુરુ દેવકી નઈ ॥૩૭॥

જો સત બાર પાઠ કર કોઈ ।
છૂટહિ બંદી મહા સુખ હોઈ ॥૩૮॥

જો યહ પઢે હનુમાન ચાલીસા ।
હોય સીધી સાખી ગૌરીસા ॥૩૯॥

તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા ।
કીજે નાથ હૃદય મહ ડેરા ॥૪૦॥

॥ દોહા ॥

પવનતનય સંકટ હરન મંગલ મૂર્તિ રૂપ ।
રામ લખન સીતા સહીત હૃદય બસઉ સુર ભૂપ ॥

॥ જાય-ધોષ ॥

બોલ બજરંગબળી કી જય ।
પવન પુત્ર હનુમાન કી જય ॥